

ТЪРЖЕСТВЕНА СЕСИЯ

11 МАЙ 2006 год.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КМЕТ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ,
ПОЧЕТНИ ГРАЖДАНИ НА ОБЩИНА ШУМЕН,
УВАЖАЕМИ СЪГРАЖДАНИ и ГОСТИ,**

За мен е чест да ви приветствам с добре дошли на тържествената сесия на Общинския съвет.

11 май е датата, на която цялата православна общност почита светите равноапостоли Кирил и Методий. Това е денят, който сме избрали, за ден на Шумен. В този избор има далновидност и светла символика – избор, който все повече ще ни задължава.

Ще ни задължава да бъдем отговорни към името и хората на този град, да бъдем верни на традициите и духа на Шумен, и най-вече – да имаме волята да работим за Шумен – такъв, какъвто го искат нашите съграждани: по-добро и по-трудно за напускане място, място, с което да сме горди.

След броени месеци България ще заеме мястото си в Европейското семейство. До тогава, но и след това, ни предстои път, който всички трябва да извървим заедно и да го направим с отговорност и с разум – гледайки в една посока. Посоката се нарича “каузата България” и нейното следване ще продължи да поставя на изпитания волята и мъдростта ни.

Аз вярвам, че Шумен – мястото на много начала, люлката на духовни подвизи, градът, от който са тръгнали не един и два похода на българите към тяхната идентичност на европейци, е място с бъдеще.

Аз вярвам, че ако нашият град преди 150 години е написал първите страници на уникалната (и непозната) за Европа книга, наречена “читалище”, ако е дал живот на българския театър, то няма как духът ни на первооткриватели да бъде изгубен.

Този дух е в хората на Шумен – в упорития им труд, в ентузиазма им да пазят завещаното, във волята им да помнят началото и в мъдростта им да го следват все напред. В хората на Шумен, чиито ежедневни усилия сега ще се превърнат след време в историята на един град.

В дните на двете значими за националната ни култура годишнини – 150 години български театър и 150 години читалищно дело в България имаме основание да се гордеем с града си.

Но ми се струва, че трябва да отдадем уважението си към усилията на именно онези шуменци, чиито упорит труд в попрището на духа днес е причина България да говори за Шумен.

За нас остава надеждата, че сме достойни техни съграждани, че сме далновидни техни избраници и че се грижим за тях така, както те се грижат за Шумен.

Нужни са воля, усилия, смелост и кураж за каузата на духа – качества, които хората на Шумен очевидно притежават. Нужна е и грижата на институциите за духовността – грижа, която ние полагаме и имаме воля да продължим да го правим. Резултатът от общите ни усилия е налице – Шумен празнува с гордост своите 150 години и за чест на цяла България.

Именно поради тази причина избрах днес да говоря за хората на Шумен – те са богатството и надеждата на нашия град. Те умеят да пазят традициите, умеят да вярват в бъдещето си без страх и умеят да се борят за него с честта на горди хора.

Всички знаем, че Европа ще ни постави пред избор, с който сме длъжници на децата си: изборът ни да запазим идентичността на България. Процесът на превръщането на страната ни в уютно място в европейското пространство ще бъде изпитание и за нас, и за нашите деца.

Но аз съм убедена, че в този процес ценностите ни на българи не са застрашени – докато ги има местата като Шумен, празниците на духа като тези в Шумен и мъдрите и съзидателни хора като хората

на Шумен. Нека да работим заедно с тях и за тях! И да вярваме заедно с тях!

Така ще направим европейското настояще такова, каквото го заслужаваме и ние, и децата ни – настояще на хора с чест.

И, ако ми позволите, бих искала да завърша моето встъпително слово, цитирайки един призив от страниците на в-к “Шуменски вести” - “Отстъпчивост, господа, и сговорчивост!”

Годината е 1928 г. (бр. 79), издателят е Христо Герчев, а вестникът има внушителните за времето си 1297 броя.

Да празнуваме Денят на Шумен и да се грижим за дните на Шумен със сговор!

Да ни е честит и светъл празника!
